വീണപൂവിൻെറ തുടക്കം

Deshabhimani Weekly 1973 Feb-11

സി. കെ. മൂസതു്

കാവ്യലോകത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ദുസഹായ മൂല്യശോഷണം അഥവാ ധാർമ്മികാധഃപ്പതനമാവാം വീണപൂവിലെ പ്രതിപാദ്യമെന്നു് ഞാൻ ഇയ്യിടെ എഴുതിയതു് ചിലർക്കു് രസിച്ചില്ല. സയൻസുകാരൻ സാഹിത്യരംഗത്തേക്കു് ഒന്നെത്തി നോക്കിപ്പോയി. അതിലെന്തബദ്ധമിരിക്കുന്നു? എന്നാൽ ഏതാനും പ്രഗത്ഭന്മാർ പ്രോത്സാഹനം നൽകാനുമുണ്ടായിരുന്നു. വീണപൂവിൻെറ തുടക്കമന്വേഷിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നതെങ്ങിനെയാണു്.

ശ്രീ. സി. ഒ. കേശവൻ രചിച്ച ആശാൻെറ ജീവചരിത്രത്തിൽ "ലോകം" എന്ന അപൂർണ്ണകൃതിയിലേക്കു് വിരൽ ചൂണ്ടിയിട്ടുണ്ടു്. വനമാലയിൽ ചേർത്ത ആ കൃതി വിവേകോദയം 1083 കന്നി ലക്കം മുതൽ ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതായിരുന്നു. വീണപൂവിലെ ചിന്താധാരയുടെ തിരനോട്ടം "ലോക"ത്തിൽ കാണാം.

മുരളുവതിൽ മയങ്ങിട്ടുള്ള തന്നുള്ള
പുനിൻ
പരസുമരതികണ്ടാൽ വാടിവീഴുന്ന
വണ്ടേ
വിരവിലുഴറി നിയും നാളെ
ഞാവലപ്പഴംപോൽ
വിരസമിഹലതിക്കും വിണ്ടുഹാ-
മിഥ്യയെല്ലാം.

എന്ന ഒററ ശ്ലോകം മതി, ദ്വോന്തത്തിനു് അടുത്ത വൃശ്ചികത്തിൽ വീണപൂവ് അപരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അതോടുകൂടി സമാനാശയമുള്ള ലോകം മുഴുമിക്കാതെവിടുകയുംചെയ്തു എന്നു് സി. ഒ. കേശവൻ പറഞ്ഞതു് ശരിയാവാം.

പക്ഷേ വീണപൂവിൻെറ പ്രമേയത്തോടു് സാജാത്യമുള്ളതും കൂടുതൽ പഴക്കമുള്ളതും ആയ ഒരു ആശാൻ കൃതി കാണാൻ ഇടവന്നു. 1081 ധനു 29-നു് ഭാഷാപോഷിണി സഭ തിരുവനന്തപുരം വി. ജെ. ടി. ഹാളിൽ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ചു. ആ സമ്മേളനത്തിനു് ആശാൻ അയച്ച ആശംസാപദ്യമാണു് പ്രസ്തുത കൃതി. ശ്രദ്ധരാവൃത്തത്തിൽ നിബന്ധിച്ച ആ അഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങൾ സർവഥാ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. മാറുമംഗളശ്ലോകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 1081 ധനു-മകരം ലക്കം ഭാഷാപോഷിണിയുടെ അന്ത്യഭാഗത്തുചേർത്തു് പലതും ശ്രദ്ധിച്ചില്ലായിരിക്കാം. സി. ഒ. കേശവൻ അതു് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ആശാൻെറ ചെറുകൃതികളെപ്പററി ഡാ: കെ. എം. ജോർജ് തുയിടെചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിലും ആ കൃതി പരാമർശിച്ചില്ല. ആ അപ്രസിദ്ധകൃതി പകർത്തട്ടെ:

വണ്ടാർന്നും, പൂവിടർന്നും വികചകിസലയം
പുണ്ടുമെല്ലാമഴിഞ്ഞും
കുണ്ഠതാംവിട്ടുദിച്ചു, കതിപയകവിനക്ഷത്രതങ്ങുന്നുമിച്ചും
തിണ്ടാടിത്തുഷ്യമായ് പോഷിണി!!
പൊതുതിവരും
വേദമോദങ്ങൾ തണ്ടും
കണ്ടിട്ടുന്നെങ്കിലും വൃദ്ധിയു
മശനിതലം
തന്നിലും നിന്നിലും ഞാൻ
നിയതേയത്ഥ, സാരസ്വതലളിത
മഹാ
ശാരദാഭേ! സഭേ! നിൻ
പ്രേയാൻ സാക്ഷാൽ പ്രജാനായക
നഴകെഴുമി
ത്തമ്പുരാൻ താതനത്രേ.
സ്വായത്തം കൈരളി കന്യക,
സഹജരവൾ
ക്കത്രയി പുത്രരെല്ലാം
ശ്രീയും സൗഭാഗ്യവും പുണ്ടൊരു
വലിയ കുടും
ബം: തപദാലംബമാരേ!
പഥ്യാപഥ്യങ്ങൾ ഭാഷാപദവി-
യിലരുളി
ബഹുഭേദനേ പുലർന്നും
പുത്രന്മാർ തൻ ഗുണത്താൽ-
ഭവതിയുടെ ഗു
ണം
അത്യന്തം സ്വാദ്യമോരോകൃതി-
കളുമരിമാർ
പോലെ സഹ്യാചലത്തിൻ
പ്രസ്ഥത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചങ്ങിനെ-
സുഖമൊടുമ-
സുൽഗ്രഹം സ്വർഗ്ഗമാക്കും.
നിൻ നാഥൻ തൻെറ തേജോമയ-
മുഖപരിവേ
ഷം നഭസിൽപ്പതക്കു
മന്നന്നോ പാർത്താലൊരുന്നാളതു-
ബത മഴവി
ല്ലെന്നപോൽ മാഞ്ഞുപോകും
എന്നാൽ വിചിതരംഗക്രമ-
മൊടനിലമാർ
ഗ്ഗത്തെ മാറാതിളക്കി
ത്തന്നാമം ചക്രവാളാവധി
വിലസുമതോ-
ടെ ത്തുടൻ നിത്യയാം നി
സൽക്കാവ്യോല്ഫുല്ല പുഷ്പം
സരസലത കണ-
ക്കെപ്പൊഴിഞ്ഞു പ്രിയന്നി-
ന്നക്കാന്താ വിപ്രയോഗ
പ്രണമതിലമൃതാ
സാരമാരാൽ ചൊരിഞ്ഞും
നിൽക്കേണം നിണ്ടുനീയിദ്ധര-
യിൽ നവനവോ
ല്ലാസമാർന്നും വളർന്നും
തർക്കം തെല്ലില്ലയേ! പോഷിണി
യതിനരുളും
ഭാവുകം ദേവദേവൻ.

ഇതിലെ ആദ്യശ്ലോകം ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കൂ. ആശാൻെറ "ലോകം" "വീണപൂവു്" എന്നീ കൃതികളുടെ ബീജാങ്കുരം കാണാം. അവനിതലവും പോഷിണിസഭയും സമാനധർമ്മികളായി വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണു്. വണ്ടുകളുടെ മുഴക്കം, പൂക്കൾ വിടരുന്നതു്, കിസലയസമൃദ്ധി, വാടിനശിക്കൽ— എല്ലാം പ്രകൃതിനിയമം പക്ഷേ ഈ മാററങ്ങളിലൂടെ അഭിവൃദ്ധി കൈവരുന്നതാണും. ഭാഷാപോഷിണി സഭ ഒരമ്മയെപ്പോലെ കൈരളിക്കുഞ്ഞിനെ വളർത്തുയാണു്. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ അച്ഛനെന്നപോലെ അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഒരു വലിയ മരുമക്കത്തായ തറവാട്ടിലെന്നപോലെ സാഹിത്യകാരന്മാർ കൈരളിയെ സഹോദരിനിർവിശേഷം കൃതി സൗഭാഗ്യസമ്പത്തുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടവരാണു്. പോഷിണി, സമതാബുദ്ധിയോടും വിവേചനത്തോടുംകൂടി സംരക്ഷണൽകുകയാണെങ്കിൽ, ഉൽകൃഷ്ടകൃതികളുടെ ദേവനർത്തനത്താൽ സഹ്യാചലപ്രാന്തങ്ങളിലുടനീളം, സ്വർഗ്ഗീയസുഖം ലഭ്യമാക്കാം. നാഥനായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻെറപ്രശസ്തി പോഷിണി സഭയ്ക്കു് ഒരു പരിവേഷംപോലെ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതു് മഴവില്ലുപോലെ മാഞ്ഞുപോയേക്കാം. അപ്പോൾ മററു കവികളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സാഹിത്യകാര വിചിതരംഗനൃത്തേന പോഷിണി സഭയെ നിത്യചൈതന്യധന്യയാക്കാതിരിക്കയുമില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞു അവസാനത്തെ ശ്ലോകത്തിലേക്കു് കടക്കുന്നു. സൽക്കാവ്യോല്ഫുല്ലപുഷ്പങ്ങളെ ചൊരിയുന്നതു് തമ്പുരാൻെറ മയൂരസന്ദേശ സൃഷ്ടിയെന്നപോലെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ സ്ഫു

(ശേഷം 5-ാം പേജിൽ)

വീണപൂവിൻെറ തുടക്കം

(മുന്നാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

രിച്ചുകൊണ്ടാകണം. എന്നേ അവയ്ക്കു വേദനകളിൽ നെയ്യാമൃതിൻെറ ഫലം ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. അഭിവൃദ്ധിയുടെ പാതയിൽ ദൂരദൂരം സഞ്ചരിക്കാൻ ഭാഷാപോഷിണി സഭയ്ക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടാകട്ടെ എന്നാണല്ലോ ആശംസ.

അപ്പോൾ 1081-ൽത്തന്നെ സൽക്കാവ്യോല്ഫുല്ലപുഷ്പത്തിൻെറ ആശയം ആശാനിൽ വേരൂന്നിയിട്ടുണ്ടു്. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ കുറിച്ചാലേ ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടു് കാവ്യരംഗം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു് ആശാൻ ചിന്തിക്കാൻതുടങ്ങിയിരുന്നു. തലക്കെട്ടു്, ചേർക്കാത്ത ഈ ആശംസാപദ്യങ്ങളിൽ ഉദിച്ച ആശയമാണു് ലോകം എന്ന അപൂർണ്ണ കൃതിയിലൂടെ ഹിരണ്യഗർഭം കഴിച്ചു് ആദ്യന്തപൂർണ്ണത മുററിയ ഒരുൽകൃഷ്ട കാവ്യശില്പമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതു്. കാവ്യകലയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനു് വീണപൂവു് സമർത്ഥമായതിൻെറ രഹസ്യം മററാനല്ല.